

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Τὰ περὶ Χριστιανῶν Ἀβασγῶν. Ἀδελφὸς ἐπιπέδικος. Ἰδιαιτέρως ἀλλοτρίως ἐκ Βουλίων
Ἑκκλησιαστικὰ εἰδήσεις (Ἄποδείξεις πατριαρχικαὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, ἐπιτρόπους καὶ ἐφο-
ρους τῶν ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων — Μ. πρωτοσύγκελλος. — Γραμματεὺς τῆς ἰ. συνέδου —
Τὰ περὶ ὑπελλήλων κλπ. — Χοροστασίαι πατριάρχου — Ἀδελφῶν — Σχολῶν — Ἐπισκο-
πῆς καὶ ἀνεπισκοπῆς — Πατρ. γράμματα — Μ. ἀρχιεπίσκοπος). Ἑλλάς, διάφορα.

Γνωστὸν ὑπάρχει ὅτι Ἀβασγοὶ τινὲς μεταστάται, μετανεχθέντες
ἐκ τῆς ρωσικῆς ἐπικρατείας, διασπάρσαν εἰς διαφόρους παραλλοὺς
καὶ μεσογείους πόλεις καὶ κόμας τῆς ἐπαρχίας Ἀμασειᾶς οἱ μετα-
στάται οὗτοι, καὶ οἱ Χριστιανοὶ, ἐπέκρυπτον τὸ χριστιανικὸν αὐτῶν
θρησκευμᾶ, δευδὲ ἐπαρθῆσαν τινῶν, ὅθεν παρρησίᾳ ἀνομιολογησάμενοι
ἀμὰ τῇ ἀφίξει τῶν τῆν ἦν προσεδουσα χριστιανικῆν πίστιν, μετὰ
πολλὰς ἐνστάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἀρχῆς, προβάσαν μάστιγα, καὶ εἰς
φυλάκισιν τῶν συλῶγων τῶν, ἐπέτυχον τέλος τῆς ἀδείας τῆς αὐτοκρ.
κυβερνήσεως ὅπως ἐπαρθῶσαν εἰς Ρωσσίαν. Ἐνθα γαρνθόντες κατόπισιν
καὶ οἱ λοιποὶ Ἀβασγοὶ καὶ σχέσεις λαβόντες μετὰ τῶν Χριστιανῶν,
ἤρξαντο νὰ προσέρχωνται ἀδοξομήτως εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ νὰ ἐξαι-
τῶνται τὴν προστασίαν τῆς μητροπόλεως, ὅπως τοῖς ἐπιτραπῆ ἔλευ-
θερά ἢ ἐξέσκησης τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν καθήκοντων.

Ἡ πράξις αὕτη τῶν Ἀβασγῶν δυσηπίστητος τοῦς γανατιματόρους
τῶν Ὀθωμανῶν διοικητῶν καὶ τῶν πρὸς τοῦτο ἐπιτετραμμένων ὑπελλ-
λήλων Κρησίων, οἵτινες διέκοψαν ἀμείως τὴν χορήγησιν τῶν ὑπὸ
τῆς ὑψ. Πόλεως ὀρισθῆσαν πρὸς διατροπὴν τῶν σιτηροσίων. Ὁ μη-
τροπολίτης Ἀμασειᾶς κ. Σωφρόνιος, ἐκ καθήκοντος ἀρχιερατικῶν, ἀ-
νήγγειλε τὰ γράμματα πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ κατορθώθη μὲν ἕνα
ἐκασμειωθῆ ἢ δικαιοσύνη διακομῆ τῶν σιτηροσίων, ἀλλὰ περιορισμέ-
νη εἰς μόνον τὰ γυναικόπαιδα, καὶ τοῦτο ὄχι ταπεινῶς οἱ ἄνθρωποι
δὲ, ἀποκλεισθέντες τοῦ σιτηροσίου τοῦτου (ἂ γρ. διὰ τοὺς ἐν ἡλικίᾳ

και 20 παρ'αυτὸς παῖδας τὴν ἡμέραν), και ὑπὸ δειρῶν κατατρύ-
χόμενοι ροσμήματων, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐκιδωθῶσιν εἰς τὴν δεσφοκο-
πλας, διὰ τὰ πορλίωται τὰ πρὸς τὸ ἔξῃ ἐκ τῆς πωλίσεως ἐδύλων.

Ἄξιως ἐστὶν διαταγὴ τοῦ γομάρχου Κασταμονῆς πρὸς τὸν μου-
τσαρὶφν Σινώπης, ὅπως οἱ Ἀβασγοὶ οὗτοι μετετεχθῶσιν εἰς τὸ χω-
ρίον Ἰσκιήφ, ἀπέχον τῆς Σινώπης ἑκταήμερον ὁδόν. Οἱ μετανάσαι,
μὴ στέργοιτες νὰ ἀπαχθῶσιν εἰς τόπον ἐλῶς τῶν Χριστιανῶν μιμα-
κρυσμένον, ἀντίστησαι, ὅτε ὁ διοικητὴς Σινώπης διέκοψεν ὀλοσχερῶς
καὶ τὰ εἰς τὰ γυναικόπαιδα αὐτῶν χορηγούμενα σιτηρέσια. Ἀποκλει-
σθέντες δὲ καὶ πάσης ἐργασίας, κατήγησαν νὰ ἀποθνήσκωσιν ὑπὸ
τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῆς ἀουτίας ἐντῆι περιστάσει ταύτῃ, ἐκ καθήκοτος
φιλανθρωπίας ὀρμώμενοι οἱ Χριστιανοὶ, ἤρξαντο νὰ βοηθῶσιν ὅσον
εἰ δυνατόν τοὺς δυστυχεῖς τοὺτους, ἡ δὲ Μ. Ἐκκλησία ἐνήργησεν ὅ-
πως μὴ ἀπαχθῶσιν οὗτοι εἰς Ἰσκιήφ, καίτοι ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν ἀρ-
κούντως εἶχε δεκατισθῆ.

Κατόπιν δὲ ἐστὶν ὑπὸ ἀλλήλους τῆς Ὑψ. Πύλης, ἐπιτετραμμένος
τὴν τακτικὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἐν λόγῳ Ἀβασγῶν, ὁ καιρμακάμης
Ὀρθοῦ Κιρκάσιος Δαβὲρ ἐγένεθης, ὅστις ἐνηλεγγράφησεν εἰς τὸν μου-
τσαρὶφν Ἀλαινικίου ὅτι δῆθεν ὁ μητροπολ. Ἀμασειας παρεμβάλλει
προσκόμματα εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τῶν Ἀβασγῶν, ἐπὶ αὐ-
τοὶ ἡγετοὶ, ἔχοντες τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις θέλει τοὺς ἐπι-
τρέψῃ τὴν εἰς Ρωσσίαν ἐκδρομὴν των, ἀνθίσταντο πρὸς τοῦτο· ἀλλ'
ἀφοῦ ἐκληρογορήθησαν ὅτι ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις κατ' οὐδένα τρόπον
δὲν στέργει τὴν εἰς τὸ ρωσικὸν κράτος τοῦ λοιποῦ ἐπάνοδον αὐτῶν,
συνήρσαν εἰς τὴν προτεινομένην ἐγκατάστασιν.

Ὁ μητροπολίτης ἐντῆι και ἰστάσει ταύτη οὐδὲν ἐπαρεῖν ἀντικείμενον
εἰς τὰς φιλόδλους προθέσεις τῆς αὐτοκρ. κυβερνήσεως, εἰμὴ ὅτι ἐξετέ-
λεσον εἶτι ὄφειλε νὰ πράξῃ ὡς πνευματικὸς ποιμὴν ὑπὲρ Χριστιανῶν
οἷας δῆτ' ὅτε καὶ ἂν ᾖσιν ἀποχρώσεως.

Ὁ εὐκλῶς ἦδη ἐπὶ τοῦ οἴκου. θρόνου διατελῶν πατριάρχης Ἰωα-
κείμ ὁ Γ' δὲν θέλει ἀνεχθῆ ὅτε οἱ ἀρχιερεῖς νὰ ἀγωνίζονται καὶ νὰ φέ-
ρονται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους μοντεσαρὶφῶν καὶ καιρμακάμιδων, ἀλλὰ
θέλει διαφωτίσει τοὺς πεφωτισμένους ὑπουργοὺς περὶ τῆς ἀληθείας
τῶν συμβαινόντων καὶ περὶ τοῦ πολλαχῶς εἰσῆτι ἐπικρατούντος φα-
νατισμοῦ, ἐξ οὗ πολλαχῶς δυσάρεστα προήλθον ἀποτελέσματα.

Ἐν τοσούτῳ οἱ δυστυχεῖς οὗτοι Ἀβασγοὶ καὶ γερῶν στεροῦνται
καὶ οὐδεμίαν μετὰ τῶν Χριστιανῶν δύναται νὰ ἔχωσι σχέσιν καὶ συ-
τάξωσιν ἐν οἷς ἐγκατέστησαν τόποις πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευ-
τικῶν αὐτῶν καθήκόντων, περὶ οὗ πεποιθήμεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ἐν τῷ

ἀδιαφιλοκενῶ αὐτῆς δικαίωματι, θέλει ἐνεργῆσαι τὰ δεόντα, καθ' ἃς
ἦδη ἔλαβε βεβαίως περὶ τῆς υποθέσεως ταύτης πληροφορίας.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ,

ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ Γρηγορίου Χριστοδούλου Ὀλυμπίου, πρῶτουσγέλλου
τοῦ πανερ. ἀγ. Σταγῶν, ἐν τῇ κηδεῖα τῆς αἰοδήμου Μαρίας,
μητρός τοῦ εὐσεβοῦς καὶ εὐγενοῦς κ. Δημάκη Νάκου,
τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1878 ἐν Καστανεῶ.

«Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ζῆσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον;» Ψαλ. 88, 48.

Εἰς τὸν μάταιον τοῦτον καὶ πρόσκαιρον κόσμον, πανευρώτ. δέσποτα
καὶ λοιπὴ χριστεπώνυμος ὀμῆγυρις, ζῶμεν ὡς εἰς ἐν πολυθρήνητον θέα-
τρον, ἐνῶ βλέπομεν τὰς θλιβεράς τραγωδίας τῆς πρόσκαιρου ταύτης
ζωῆς, καὶ τοῦ πανδημάτορος ὀλεθρίου θανάτου τὴν τυραννίδα· βλέπομεν
παντοῦ καὶ πάντοτε τὸν θάνατον· βλέπομεν αὐτὸν εἰς πάντα καιρὸν, εἰς
ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους, εἰς ὅλας τὰς ὥρας τῶν ἡμερῶν· βλέπομεν
αὐτὸν εἰς πᾶσαν ἡλικίαν, εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὴν νεότητα, εἰς αὐτὰ ἐτι
τῆς ζωῆς τὰ προοίμια· βλέπομεν αὐτὸν εἰς πάντα τόπον, εἰς τὴν γῆν, εἰς
τὴν θάλασσαν, εἰς τὰ ταπεινὰ οἰκήματα τῶν πτωχῶν, εἰς τὰ περιφανῆ
μέγαρα τῶν πλουσιῶν καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς γῆς.

Ἄχ! ἀδελφοί μου ἀγαπητοί! ὅλη ἡ αἰκουμένη ἀπὸ περάτων ἕως πε-
ράτων αὐτῆς οὐδὲν ἄλλο εἶνε εἰμὴ κατοικία ἀλίγων ζώντων καὶ τάφος
μέγας ἀμετρήτων τεθνηκότων καὶ θνησκόντων· καθημερινὸν δὲ ἔργον ἡ-
μῶν εἶνε εἶνα ἐν μέρος ἀποθνήσκωμεν, καὶ ἄλλο νὰ κλαίωμεν τοὺς νεκροὺς,
ἢ ἄλλοι νὰ κλαίωσι καὶ θρηνώσιν ἡμᾶς, ἢ ἡμεῖς νὰ κλαίωμεν καὶ θρηνώ-
μεν ἄλλους· ὦ δυστυχία τῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως!

Ἐγεννήθημεν, ἀγαπητοί; ἀφούκτως μίαν ἡμέραν, μίαν ὥραν, μίαν στιγ-
μὴν ἢ ἀ ἐκλείψωσιν αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς ἡμῶν κατὰ τὸν προφήτην Δαβὶδ,
λέγοντα· «Ἄνθρωπος ὡσεὶ χότος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ,
οὕτως ἐξανθήσει.» (Ψαλ. 102, 14).

Αὐτὴ λοιπὸν τὸ πρόσκαιρον καὶ μάταιον τοῦ κόσμου τοῦτου βλέπουσα
καὶ ἡ προκειμένη αἰοδήμος Μαρία, διήλθεν ὅλον τὸν βίον αὐτῆς, φυλάτ-
τουσα τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, ὡς πράττει πᾶσα ἐναρέτος καὶ τὸν Θεὸν
φοβουμένη Χριστιανή.

Γεννηθεῖσα ἡ αἰοδήμος Μαρία ἐν ἔτει 1795 ἐν τῇ εὐάνδρῳ κώμῃ
Πεντιστῆ ἐκ γονέων ὀρθοδόξων, ἐναρέτων καὶ περιδοξῶν διὰ τὰς στεφύ-
σας αὐτοῦς χριστιανικὰς ἀρετὰς καὶ τὴν περιουσίαν αὐτοῦς εὐγενῆ
συμπεριφορᾶν, τοῦ τε αἰοδήμου Ζήγου Ἀλμπόσου, ὅστις τότε διὰ τὴν

δπεροχιμὴν ἀξίαν καὶ ἰκανότητα διετέλει προσετώ; ὡν τῶν Χριστιανῶν τοῦ κατὰ Τρικκάλων, καὶ τῆς ἀειμνήστου Βιρήνης, τῆς ἰδιαζόντως κίρας ἐπωνυμιουμένης, ἐπιμελεία φιλοσοφῶν καὶ προνοία αὐτῶν ἀγαθῶν, ἐντραφῆ ἐν τῆς νεανικῆς αὐτῆς ἡλικίας ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου καὶ ἐδιδάχθη ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὰ θεόδοτα δόγματα τῆς ἀγίας ἡμῶν ἀνωμῆ του πίστεως, καὶ τὰς δύο μεγάλας ἐντολάς τοῦ ἱεροῦ Βυαγγελίου, ἧτοι τὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην, ἐν οἷς ὁλοσ ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται· ἀναλαβοῦσα δὲ ἡ μακαρίτις Μαρία ταύτας τὰς θείας νοουθεσίας καὶ παραινέσεις τῶν ἀγαθῶν γονέων τῆς, καὶ μετ' ἄκρας ἐπιμελείας καὶ ἐνθέρμου ὁλοσ θείου ζήλου ἀναπτύξασα αὐτὰς, ἀνέδειξεν ὄντως ἑαυτὴν ὑπογραμμὸν τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ, τύπον τῆς ταπεινοφροσύνης, κανόνα τῆς πραότητος καὶ ἰλαρότητος, ὑπόδειγμα τῆς δικαιοσύνης, γνώμονα ἀκριβῆ τῆς πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς, ὀρφανούς καὶ χήρας συμπαθείας καὶ εὐσπλαγχνίας.

Ὅτε δὲ ἦλθεν εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεότητος αὐτῆς, ἀναντιρρήτως περιεκοσμεῖτο ὡς νύμφη κόσμῳ πάσης χριστιανικῆς ἀρετῆς, αἰδοῦς, τιμιότητος καὶ εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς· κατὰ συνέπειαν τούτου πανταχοθεν ἐπιζήτητος κατέστη πρὸς ὑπανδρείαν, ἀλλ' ἡ αἰδιδμος Μαρία, ἐν τῇ ἀμαζούσῃ ταύτῃ ἡλικίᾳ καὶ λαμπρότητι οὔσα, ἐταπεινῶν ἑαυτὴν δοξαζοῦσα νυμφημέρον τὸν πανάγαθον Θεὸν καὶ ἱκετεύουσα αὐτὸν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἀθανάτου ψυχῆς τῆς, καὶ οὐδὲν ἄλλο-λογιζομένη ἐμὴ τὰ οὐράνια.

Ἐπρεπεν ὁμοίως κατὰ καθῆκον καὶ αὐτὴ νὰ ταχθῆ, ὡς καλὸς στρατιώτης, εἰς τὴν σειρὰν τοῦ προορισμοῦ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ νὰ δεχθῆ τὴν παρὰ τῶν εὐλαβῶν καὶ συνετῶν γονέων τῆς προτεινόμενον νυμφιον καὶ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν φωνὴν αὐτῶν, ὡς φωνὴν Κυρίου, ταπεινῶς καὶ προθύμως.

Ἐξῆς δὲ μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς εὐσεβοῦς καὶ χρηστοῦ Νοικοῦ εἰς Καστανέαν ἐν ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ ἀληθῶς συζυγικῆ, ὑποτασσόμενη εἰς αὐτὸν εἰς πάντα, ὡς ὁ Κύριος ἐντέλλεται διὰ τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ. «Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί». (Ἔφεσ. Κεφ. Β', 23).

Ὅτε ὁ παντοκράτωρ Θεὸς καὶ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν ἔδωκεν αὐτοῖς τέκνα, ἐνησχολήθη ἐνδιαφερόντως ἵνα δώσῃ τὴν χριστιανικὴν καὶ εὐγενῆ ἐκείνην ἀνατροφὴν, τὴν ὑπὸ τοῦ θείου νόμου ἐπιβαλλομένην εἰς τοὺς γονεῖς τῶν τέκνων· διὸ, ὡς ἐνάρετος καὶ φίλη τῶν καλῶν καὶ εὐγενῶν αἰθημάτων, ἀνέθρεψεν αὐτὰ, ἐμπνεύσασα ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀρχὴν πάσης σοφίας, τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, μορφώσασα αὐτὰ Χριστιανούς ἐναρέτους καὶ ὀρθοδόξους, γονεῖς ἀγαθοῦς, πολίτας χρησίμους εἰς τὴν φίλην πατρίδα αὐτῆς Καστανέαν.

Πλὴν τί φθέγγομαι; ἡ αἰδιδμος Μαρία διὰ τῶν χριστιανικῶν καὶ ἀπλῶν νοουθεσιῶν καὶ τοῦ καλοῦ παραδείγματός τῆς οὐ μόνον εἰς τὴν γε-

νίτειραν αὐτῆς ὀνομαστὴν χώραν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κοινωσίας, Ἀσπροποτάμου, Τρικκάλων, Ἀγρόφων, Ἰωαννίνων, Λαοίττης καὶ πλείστων ἄλλων μισρῶν ἀπικατέστησε περιδοξὴν, ἀγαπητόν, σεβαστόν καὶ εὐεργετικὸν τὸ φίλτατον αὐτῆς τέκνον, τὸν φίλτατόν τῆς Δημάκην.

Τίς τὴν σήμερον, ἔχων οἰανδῆποτε ὑπόθεσιν ἐν Τρικκάλαις, δὲν θὰ λάβῃ συμβουλήν καὶ προστασίαν παρὰ τοῦ ἀγαθοῦ Δημάκη, υἱοῦ γνησίου καὶ φίλτατου τῆς κεκοιμημένης Μαρίας; ποῖος ἄνθρωπος, ἀνὴρ, γυνή, νέος, γέρον, πλούσιος, πένης καὶ οἰουδῆποτε ἐπαγγέλματος καὶ τάξεως, ἤθελε παρουσιασθῆ εἰς τὸν χρηστὸν Δημάκην Νόκου, καὶ δὲν ἤθελε παρηγορηθῆ καὶ παραμυθίαν λάβει διὰ τῆς μετρίλου αὐτοῦ νοουθεσίας καὶ προθύμου προστασίας; δικαίως τοίνυν καὶ ἐπαξίως ἀπολαύει ἐξ ἕξις τιμῆς ὑπὸ τῶν ὀψηλῶν ὑπαλλήλων τῆς σεβ. κυβερνήσεως, καὶ ἐν τῇ ἐπισημῶ θέσει Τρίκκης διατηρεῖται ἐπι πᾶλλὰ ἔτη τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος παρ' ὄλων διὰ τὴν ὁλοσ χριστιανικὴν ψυχὴν αὐτοῦ· δικαίως τοίνυν δύναται νὰ καυχᾶται ἡ πατρίς ἅπασα καὶ νὰ εὐλογῆ τὸ ὄνομα τῆς ἀειμνήστου Μαρίας, ἧτις ἐγέννητε καὶ ἐγαλλύχησε τόξαθιν τοῦτο τέκνον, τὸν καλὸν καὶ ἀγαθόν, λέγω, Δημάκην, τὸν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ συνετὸν καὶ προύμιον.

Μακάριαι αἱ μητέρες, αἵτινες ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου καὶ εὐγενικῇ πράξει καὶ θεωρίᾳ ἐτρέφουσι τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ ἀνδεικνύουσιν αὐτὰ Χριστιανούς ἐναρέτους, ἀελλ χρησίμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὴν κοινωσίαν· μόνον εἰς αὐτὰς πρέπει ὁ δικαίος ἔπαινος, καὶ αἱ εὐλογίαι ὄλων τῶν ἀνθρώπων καὶ ὄλων τῶν ἐπερχομένων γενεῶν.

Ἡ ἄκρα εὐλάβεια, ἣν εἶχεν ἡ αἰδιδμος Μαρία εἰς τὰ θεῖα, τὸ πολὺ σεβας εἰς τὸ ἱερατεῖον, ἡ προθύμος παρ' αὐτῆς ἐκτέλεσις τῶν χριστιανικῶν καθηκόντων, τουτέστι τῆς συνεχοῦς φοιτήσεως εἰς τὴν ἐκκλησίαν πρὸς ἀμρόασιν τῆς θείας λειτουργίας καὶ λοιπῶν ἱερῶν ἐξομολόγησιν, καὶ εἰς λοιπὰ ἔργα θεάρεστα καὶ ψυχοσωτήρια προθύμος οὔσα, ἐφαίνετο γνώμων τῆς καὶ πρόγραμμα πάσης ἀρετῆς καὶ εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς.

Ὁρμιωμένη πηλλάκις ἡ μακαρίτις Μαρία ἐκ τοῦ εὐγενοῦς καὶ φιλανθρώπου αὐτῆς αἰσθήματος, ἐγένετο ὀρέλιμος τῷ πλησίον καὶ διὰ τῶν ἀγαθῶν συμβουλιῶν ὧν ἐδίδει Τίμα, ἔλεγε, πρὸς ἀπειθὴ υἱόν, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου ἵνα ἔχῃς τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ. Πρὸς δὲ τὰς φιλοκατηγόρους γυναῖκας ἔλεγε· μὴ, μὴ κατηγορεῖτε τὸν κόσμον, διότι εἶνε ἁμαρτία· πρὸς δὲ τὰς βλασφήμους μητέρας, μὴ βλασφημεῖτε, ἔλεγε, τὰ τέκνα σας, διότι πολλὸ ὀργίζεται ὁ Θεός· καὶ τί λέγω; ἐπιλείψει μοι ὁ παρών καιρός, ἐὰν ἀνὰ μίαν διηγήθῃ τὰς πολλὰς ἀρετὰς τῆς ἀειμνήστου Μαρίας.

Ὅθεν, ἐν συνόλω εἰπεῖν, ἡ μακαρίτις ἔζησεν ἐν ὄλῳ τῇ προικαίρῃ αὐ-

της ζωῆ ἐν ἀρετῇ κατὰ συνέπειαν ἐρείκοντα τὸ σέβας, τὴν τιμὴν, τὴν εὐλαβίαν ἀγάπην οἰκείων τε καὶ συμπολιτῶν καὶ ὄλων τῶν λαχόντων νὰ γνωρίσωσιν αὐτὴν μάρτυρες δὲ τοῦ χριστιανικοῦ πολιτεύματος καὶ τοῦ ἐναρέτου βίου αὐτῆς εἶναι καὶ οἱ συναδελφύοντες τὴν ἐκφορὰν τοῦ λευκάνου αὐτῆς πάσης ἡλικίας, γένους καὶ τάξεως συμπολιταὶ αὐτῆς. Ἡ δὲ θεία προνοία καὶ ἄλλως ἠδύοκησεν ἵνα ἐξαιρετικῶς ἡ ἀρετὴ αὐτῆς βραβυιῆθῃ ἤδη προαιμιανῶς, ἐπειδὴ ἤξιώσε τὴν μακαριότητα νὰ κηδευθῇ τὸ σῶμα της ὑπὸ τοῦ σεβαστοῦ μοι γέροντος μετὰ πάσης λαμπρότητος καὶ ἀρχιερατικῆς παρατάξεως, καὶ λόγος νὰ ἐκφωνηθῇ ἐπικηδεύεις, ὅπερ ἀπαιτῆται εἰς ἄλλους, ὡς μὴ διαμένοντος τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν καὶ δεσποτοῦ διαρκῶς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Οὕτω τοίνυν πολιτευσαμένη ἡ αἰδιδίμος Μαρία, ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ.

Διὰ τὰς πολλὰς καὶ χριστιανικὰς σου ἀρετὰς, ὦ ἀείμνηστε Μαρία, μακαρίαν ὁδὸν βαδίζεις σήμερον, ὅτι σοὶ ἠτοιμάσθη ὁ τόπος τῆς αἰωνίου ἀναπαύσεως, ἐνθα θὰ ἴμνησῃς καὶ δοξάζῃς τὸ πάντημον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἡμεῖς δὲ οἱ μείναντες οἰκεῖοι καὶ φίλοι, σὺδέποτε παύσομεν εὐλογοῦντες τὸ πολύτιμον ἡμῖν ὄνομά σου καὶ ἐνθυμούμενοι τὸν ἐναρέτον βίον σου καὶ τὸ χριστιανικὸν σου πολίτευμα.

Μητέρες, ἐκτρέφετε καὶ ὑμεῖς τὰ τέκνα σας, ὡς ἡ ἀείμνηστος Μαρία, ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Θεοῦ καὶ μορφώνετε αὐτὰ Χριστιανούς ἐναρέτους καὶ ἐπωφελεῖς μέλη τῆς κοινωνίας, ἵνα αἱ εὐλογίαι καὶ οἱ ἔπαινοι τῶν ἀνθρώπων στέφωσι τὰς κεφαλὰς σας. Δυστυχεῖς μητέρες, ὅσαι ἀμειλίχαι τὴν καλὴν ἀγωγὴν τῶν τέκνων σας! αἱ ἀραὶ καὶ τὰ ἀναθέματα ἐκεῖνων, ὅσοι ἤθελον πάσχει ὑπὸ τῶν διεφθαρμένων καὶ κακοήθων τέκνων σας, ὡς κεραυνοὶ θελοῦσιν ἐπιπίπτει κατ' ἐπάνω σας.

Καθῆκον ἱερὸν ἐκτελοῦντες ἅπαντες, ὦ ἀδελφοί, δεῦτε ἐνώσωμεν τὰς εὐχὰς ἡμῶν μετὰ τοῦ πανσεβαστοῦ ἡμῶν ποιμενάρχου καὶ εὐλαβῶν ἱερέων καὶ δεηθῶμεν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν, λέγοντες ἐγκαρδίας: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τῆς κεκοιμημένης δούλης σου Μαρίας ἐν τῇ χορῷ τῶν δικαίων.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη. Αἰωνία σου ἡ μνήμη. Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριος καὶ ἀείμνηστος ἀδελφὴ ἡμῶν Μαρία. Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι. Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι. Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι.

ΠΙΤΟΛΙΑ, Τῆ 16. νοεμβρίου 1878. — Ἰδιαιτέρη ἀλλοιογραφία τοῦ κ' Ἀνατολ. Ἀσέριου.

Τὸ ζήτημα τῶν πολιτικῶν (ἀγροφυλάκων) δὲν εἰδῆθῃ εἰσέτι διότι εἶναι ζήτημα βαλκανίου καὶ πολλοὺς ἀνδιαφέρει τὸ περιεργῶς ὅμως εἶνε ὅτι οἱ προστάται τῆς πολυκράτου συνταχίας ταύτης τῶν πολιτικῶν δειδῶσαν ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς δὲν θέλει νὰ διορισθῶσιν

ὡς τοιοῦτοι Ὀθωμανοί, ἀλλὰ Χριστιανοί. Ὁ σκοπὸς τῆς τοιαύτης διαδόσεως εἶνε εὐρήνος καὶ μολοῦντι καὶ τοιαύτην ἂν ἐποίησιν πρότασον ὁ ἀρχιερεὺς, θὰ ἦτο ἐντός τοῦ δικαίου, ἀφοῦ ἡ σελ. αὐτοκρ. κυβερνησις οὐχὶ εἰς τὸ ἐπιεικέστατον τοῦτο καὶ χαμερπὲς ὑποβήρημα, ἀλλ' εἰς ἔξοχα ἀξιώματα καὶ θέσεις ὑψηλὰς διορίζει Χριστιανούς· φερόνται ὅμως τοιαῦτα κακοβούλως διαδίδοντες· διότι ὁ ἀρχιερεὺς ἀπήτησε καὶ ἀπαιτεῖ ἐκὶ νὰ διορισθῶσιν ὡς ἀγροφυλάκες ἄνθρωποι τιμῶν καὶ χρηστῆς διαγωγῆς ἐπὶ μισθῷ ὀρισμένῳ καὶ περιορισθῆ ἡ παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένη ἀθέμιτος φορολογία καὶ ἀγγρασία, ἀδιάφορον ἂν οὔτοι. θὰ ὦσιν Ὀθωμανοί· ἐν πλείρῃ συμβουλίῳ, γενομένῳ ὑπὸ τῆν προεδρείῳ τοῦ ἀββ. Ἀπὸ τῆν πασῶν, ὁ ἀρχιερεὺς ἐπρότεινε νὰ διορισθῶσιν οὗτοι ἂν θέλωσιν οἱ ἰδιοκίται τῶν τοιφυλάκων βέηδες καὶ ἀγάδες, ἀλλ' ὑπὸ ἰδίῳ τῶν εὐθύνῃν ἂν ὁ ἀρχιερεὺς τοιαύτην ἐπρεσε ἔστασαν εἰς τὸν διορισμὸν Ὀθωμανῶν, ὡς λέγουσιν οἱ λέγοντες, διατὶ δὲν παραδέχονται τὸ παρὰ τοῦ χιλιάρχου Σουλτῆμον ἀπὸ καθυποβλήθῃν σκεδῶν, δι' οὗ πάντες οἱ ἀγροφυλάκες ἐμειλῶν νὰ ὦσιν Ὀθωμανοί, καὶ ὅπερ ὁ μὲν ἀρχιερεὺς ἐκθύμως ὑποστήριξε, οἱ δὲ ἀπέκρουσαν; διότι, κατ' αὐτοὺς, δὲν πρέπει νὰ διορισθῶσιν τιμῶν ἄνθρωποι, ἀλλὰ τὰ εἰς τῶν τοῦ αὐτῶν ὑπείκοιτα ὄργανά των. Ἰδιαιτέρως πότε καὶ πῶς θὰ λυθῆ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Τὴν παρελθ. κυριακὴν, περὶ τῆν ἡμέρην τῆς νυκτὸς ὧραν, τέσσαρες ἄνθρωποι ἀγνώστοι, στρατιωτικῶς φερόντες σιουλὰς, εἰσβαλόντες εἰς τὰ νεοστρωθῆκα τοῦ Κόττε Γιωθῶν καὶ Γεωργίου Δάμτζα, ἐντὸς κέντρῳ τοῦ χωρίου Διχῶβου, 1/2 ὧραν ἀπὸ τῆς πόλεως μας ἀπέχοντες κείματα, ἐκλήθησαν τὰ κατὰ τὴν προτεραιὴν κατεργασθέντα καὶ στεγρωθέντα μάλλινα ὑφάσματα (σαζάκια) μὴ εὐρόντες δὲ ταῦτα, ἀφοῦ πρότερον ἐκάκωσαν τοὺς ἰδιοκίτας, περιουράξαντες ὅσα εὔροιν ὑγρὰ εἶναι καὶ ἡμικατεργασμένα, καὶ φορτώναντες ἐπὶ δύο ἔσπων, οὗς μετ' ἐαυτῶν ἔφερον, ἀπῆλθον μετὰ τῆν ἀναχώρησιν τοῦτων ἔδραμον οἱ ἀγροστευθέντες πρὸς τοὺς συγγενεῶν τῶν Ὀθωμανῶν, πᾶσι τὰς ἐνδύσεις ὄντας, καὶ ἐκλήθησαν νὰ καταδιώξωσι τοὺς ἀγροστῆς, πρὸς τὴν εἰς Πιτώλια ἀγροστῆς τραπέντας· ἀλλ' οὗτοι κατήχησαν μόνον ἡδωροφροσῶν. Τὸ ἄλλο προδίδει ἡ ἀδιαφορία αὐτῆν εἰμὴ ὅτι ὑπάρχει συνταξισμός; Ἄν τοῦτο δὲν ἦνε, διατὶ οἱ Ὀθωμανοὶ, ὡπλισμένοι ὄντες, δὲν προστατεύουσι τοὺς ἀσπίλους συγγενεῶν τῶν Χριστιανῶν, οὗς τὸ δαλογορεῖν οὐκ εἶνε πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας των δὲν ἐπιτρέπεται; Τὸ χωρίον τοῦτο πανταχόθεν κατατρέχεται ὑπὸ ὕδατων· ὅποια βιομηχανικὰ καταστήματα μετὰ μεγίστης εὐκολίας καὶ μικρῆς δαπάνης δὲν θὰ κατασκευάζοντο! καὶ ὅμως νερόφυλοι μόνον ὑπάρ-

ρονοι. Καί μ' ἔλα δὲ ταῦτα τὰ ὕδατα, πιστεύετε ἢ οὐκ ἔκωθε οὐτε μία χήνα, οὐτε μία ρήσσα εὐρίσκεται; διότι οἱ ὀθωμανοπαῖδες τοῦ χωρίου ἐν μὲν ἡμέρᾳ θὰ συνέλεγον ταύτας. Οἱ παθόντες ἀνεγέρθησαν ἐνταῦθα καὶ ἡ ὑπόθεσις θὰ ἐξετασθῆ. Πῶσαι τοιαῦται λησιτεῖαι εἰσιναί με μόνη τὴν ἐξέτασιν.

Ἐκίστην νόκτα μέρος τῆς πολιτοφυλακίης ἐναλλὰξ περιέρχεται τὰς ὁδοὺς τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ φρουρεῖ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀρταύτου τοῦτον μέτρον ὀφείλεται εἰς τὸν νῦν ἐπιτροπικῶς χρῆθι μοντεσαρλίη ἐκτελοῦντα Μεχμέτ βέην, συμπολιτὴν ἡμῶν, καὶ πρὸ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Βουλγαρίας, καιμακάμη Κεστέτηλλὸν διατελέσαντα, ἄνδρα δραστήριον καὶ φιλόπατριν. Προχθὲς τὸ ἑσπέρας ἡ φρουροῦσα πολιτοφυλακίη συνέλαβε δύο στρατιώτας φέροντας τὰ ὄπλα των καὶ ἀπὸ διακοσίας πυριδοβολὰς ἕκαστος, ἐτοίμους ὄντας τὰ δραπέτευσαι, καὶ ἐπιδοθῶσαν εἰς τὸν ληστρικὸν βίον, οὓς καὶ παρέδωκεν εἰς τὸν στρατῶνα. Εὐχарιστήρια ἀποδέμομεν τῇ πολιτοφυλακίᾳ, διότι ἀπῆλλαξεν ἀπὸ δύο νέων κακούργων τὴν περιφέρειαν τῶν Βιτωλίων.

Ἀξιόπιστος φίλος ἐκ Καστορίας γράφει τὰ ἑξῆς: Πρὸ εἰκοσι ἡμερῶν ὁ καιμακάμης Φλωρίνης, συνωδευμένος μετὰ στρατιωτικῶν ἀποσπάσματος, μεταβὰς εἰς τὸ χωρίον Μτελίκεμεναρ, ἐκκλησιαστικῶς μὲν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καστορίας, πολιτικῶς δὲ εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Φλωρίνης υπαγόμενον, συνέλαβεν ἑπτὰ Χριστιανοὺς, ἦτοι τὸν Κίτσον καὶ Ἰωάννην Μιχαήλ, τὸν Μιχαήλ Γεωργίου, τὸν Ἄθαν. Βάσου, τὸν Κώσταν Μιχαήλ, τὸν Στέργιον Ἀθαρασίου, τὸν Κώσταν Χρήστου καὶ δύο γυναῖκας, τὴν Χρηστίαν καὶ τὴν Νικόλιαν, οὓς καὶ αἰτηροδρασίμους ἀπήγαγον εἰς Φλώριναν, ὅπου καὶ διατελοῦσι καθευγμένοι. Πρὸ 15 δὲ ἡμερῶν μεταβὰς αὐθις εἰς τὸ κλιῶν χωρίον ὁ κλητὸς ἁγῶς Φλωρίνης, συνέλαβε δύο γυναῖκας, τὴν Τάγειαν καὶ τὴν Νικόλιαν καὶ τὰ τέκνα τοῦ ἀντάρτου Μιχαήλ, Νικόλιαν καὶ Γεώργιον, οὓς καὶ ἀπαγαγὼν εἰς Φλώριναν αἰτηροδρασίμους, ἔρριψεν εἰς τὰς φυλακάς. Ὁ γράφων παρακαλεῖ ὅπως μεσοκλιθήσῃ ὁ ἡμέτερος ἀρχιερεὺς περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τούτων ὡς ἀδῶν. Προσεχῶς περὶ ἄλλων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐπεδόθησαν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν δύο πατριαρχικαὶ ἐγκύκλιοι, ὧν ἡ μὲν μία ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐκκλησιῶν καὶ τοὺς ἐφόρους τῶν ἐνοριακῶν σχολῶν, ἡ δ' ἑτέρα πρὸς τοὺς προϊσταμένους τῶν ἐκκλησιῶν.

ΙΩΑΚΕΙΜ ἑλῶ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Ὅπιστάτοι προϊστάμενοι τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν τῆς Πόλεως, τοῦ Γαλατᾶ καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Καταστένου, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἀγαπητά! χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. διὰ τῶν ἱεροκλήτων ἡμετέρων πατριαρχικῶν παραινετικῶν γοαρμμάτων, τῶν ἀναρρησέντων ἑναγχοῦς ἐπὶ κλητῆ ἀκοράσει τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν, ὑπεμνήσαμεν καὶ ὑμῖν ἐν συνόψει τὰ κεφαλαιωδέστερα τῶν ἱερατικῶν ὑμῶν καθηκόντων, συστησάμενοι τὴν ἀκοιβὴν τούτων τήρησιν καὶ ὑποδείξαντες ὅτι ὑμεῖς πρῶτοι ὀφείλετε παρέχειν εἰς τὴν λαὸν τὸ καλὸν παρὰδειγμα τῆς ἀμέμπτου διαγωγῆς καὶ ἱεροπρατοῦς συμπεριφορᾶς ἐν τῇ μετ' αὐτοῦ ἀναστροφῇ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐθωρήσαμεν ἀκόσμιον καὶ λίαν συντελεστικὸν ἵνα καὶ ἰδικαιτέρως ἀναπτύξωμεν μετὰ πλείονος λεπτομερείας τὰ καθήκοντα ὑμῶν, διὰ ταῦτα ἐγνωμεν διευθῦναι ὑμῖν τὸ παρὸν προτρεπτικὴν ἡμῶν γράμμα, ἐντελλόμενοι καὶ παραγγέλλοντες ὅπως, ὑπ' ὄψιν λαθόντες ὅτι ἀφ' ὑμῶν κυρίως ἐξαρτᾶται ἡ εὐπρέπεια τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν καὶ ἡ τάξις ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ ἀκλουθίαις, ἔχητε πάντοτε ὀδηγὸν καὶ γνώμονα τὸ ἐν ἐνεργείᾳ τυπικὸν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ὑποχρεοῦντες εἰς τοῦτο καὶ τοὺς ἱεροψάλτας καὶ λιτικούς ὑποδεστέρους ἐκκλησιαστικῶς ὑπαλλήλους, διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν ὁμοίων, ὑμεῖς ἔσεσθε ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας, ὀφείλοντες ἐπίσης τὴν ἀπαιτουμένην εὐτάξιαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἱερῶν ἀκλουθῶν γινώσκοντες δὲ ὅτι ὑμεῖς ἐστε τὸ πῶς τοῦ κόσμου καὶ τὸ ἄλλας θιγῆς γῆς, κατὰ τὸ ἀφειδέστατον στίγμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὀφείλετε συμπεριφέρεισθαι κοσμίως, τύπος καὶ υπογραμμὸς γινόμενοι πάσης ἀριτῆς καὶ σεμνοπρεποῦς πολιτείας, μηδὲ ὅπως μὲν ἐπιμιγνόμενοι εἰς τὰ ἐνοριακὰ πράγματα, τοὺς δὲ τούτων ἕνεκα διχονοοῦντας καὶ διαφορομένους τῶν συνοριτῶν συμβιβάζετε, εἰ δ' ὕνακτόν, εἰρηνοποιῶντες αὐτοὺς καὶ συνδιαλάττοντες πρὸς ἀλλήλους, εἰρηνεύοντες δὲ μετὰ πάντων καὶ τοῖς πᾶσι εὐλογούμενοι καὶ διδάσκοντες τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν ἀγάπην. Καὶ ἐπειδὴ πασηνωστά εἰσι τὰ ἐκ τῆς μελέτης τῶν βιβλίων Γραφῶν καὶ τῶν ἱερῶν συγγραμμάτων τῶν θεοφόρων πατέρων ἡμῶν προσγιόμενα ψυχωφελῆ καὶ σωτήρια ἀποτελέσματα, χρῆσιμοποιήτε τὸν χρόνον τῆς σχολῆς καὶ ἀνάσεως ὑμῶν εἰς τὴν τούτων μετ' ἐπιστασίας μελέτην. «βρυνάτε γὰρ, φησὶ τὰς Γραφὰς, ὅτι ζῶν ἐυρήσετε ἐν αὐταῖς». Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις εὐλαστούμενοι τὸν ἱερατικὸν ὑμῶν χαρακτήρα, προσφιλᾶντιθε ἀπὸ πάσης οἰαοδήποτε παρεκτροπῆς, ἀπέχοντες κυρίως τοῦ περιφέρεισθαι ἀνεπιμέλειαν εἰς τὰς ἀργίας καὶ λοιπὰ ἀτιμωτάτα πρὸς τὸν λαὸν ἁγίων γαλακτῆρα μέρη, καθῆτι, ὅστις φωραθῆ παρεκτρέπόμενος καὶ περὶ βλαβίων

τάς ἐκκλησιαστικὰς ἡμῶν ὑποθήκας καὶ προτροπὰς, ἔσται ὑπεύθυνος τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ταῦτα ὑποτιθέμεθα καὶ συνιστᾶμεν ὑμῖν ἐκ προνοίας ἀξιογέστου καὶ ἐξ ἰδιάζοντος πόθου τοῦ εἰδέναι ἐπὶ τὸ βέλτιον διαμορφούμενον βιβλίου τῶν ἱερῶν ἡμῶν κληρὸν, παραγγέλλοντες ἐν εὐσεβείᾳ, χρηστότητι καὶ ἀρετῇ καὶ τὸν κοινὸν ἐφελκύοντα σεβασμὸν. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν.

αἰωσὴ, νοεμβρίου κη΄.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Νώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Ἀξιότιμοι ἐπίτροποι τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν τῆς Πόλεως, τοῦ Γαλατῆ καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Κατακτένου, καὶ ἔφρονι τῶν ἐνοριακῶν σχολῶν, τίνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἀγαπητὰ χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος. Ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία προνοήσασα ἔσπευσε διαχαράξει κατὰ καιροῦς, καὶ δι' ἐγκυκλίων γραμμάτων καὶ δι' εἰδικῶν κανονισμῶν κατακυρῶσαι τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐφοριῶν, τῶν διεπουσῶν τὰ τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων, ὅμως καὶ ἡμεῖς κηδόμενοι ἀξιοχρέως τῆς εὐπαιθείας καὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον τούτων διαρρυθμίσεως, εἰ καὶ ἐποιησάμεθα συνοπτικώτερη μιν ἐπιτροπὴν ἐν τῷ ἐναγχοῦ ἀναγκασθέντι ἐπὶ ἐκκλησιῶν ἡμετέρας πατριαρχικῆς καὶ ἐνοριακῆς γραμμῆς, ἀλλ' ὅμως μὴ τυχόν τὰ ρηθέντα ἐληφθῆσι παρὰ τινῶν ὡς ἀπλᾶ καὶ τυπικὰ παραγγέλματα, μένοντα ἀνεφάρμοστα καὶ ἐπὶ μόνου τοῦ γάρτου, ἐγνωμένον ἴδια καὶ διὰ τὸ παρόντος εὐχετικῶν ἡμῶν γραμμάτων διεξοδικώτερον ἐνδιατρίψαι ἐπὶ τῷ σπουδαίῳ τούτῳ ἀντικειμένῳ, καὶ στενότερον συστήσασθαι τῇ ὑμῶν ἐπιτροπῇ τὴν ἀκριβῆ φυλακὴν καὶ ἐνέργειαν τῶν ἐμπεισιστευμένων ὑμῶν καθηκόντων. Καὶ δὴ ἀπαγορεύεται ὑμῖν πᾶσα ἐπέμβασις ἐπὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἱερῶν, τῶν ἐφοριῶν τῶν ἐνοριακῶν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν καὶ πᾶσαν τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἐξουσίαν, ἣτις ὀφείλει ἐνεργεῖσθαι ἀπαραλλέκτως κατὰ τὸ τυπικὸν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, καθόσον, ὅσον ἀφορᾷ ταῦτα, αὐτοὶ μόνοι εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτῶν ἀρχῆς. Ἡμεῖς δὲ, περιοριζόμενοι εἰς μόνον τὴν διαχείρισιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ σχολικῶν συμφερόντων, θέλετε καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως αὕτη ἐνεργῆται μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ οἰκονομίας, καὶ λεπτομερῆς τηρῆται λογαριασμὸς τῶν προσόδων καὶ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων δαπανῶν ὅσας δὲ παρουσιασθῆναι ἐνάγκη μεγάλῃς τινὸς δαπάνης δι' οἰκοδομῆν ἢ ἐπισκευῆν οὐσιώδη, ἀπαιτούσα πολλάκις τὴν συνομολόγησιν δανείου, καθὼς καὶ δι' οἰκονομίας.

ἐκποιήσιν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ἢ γαιῶν, ὁφείλετε λαμβάνειν προηγουμένως τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀδειαν, καθὼς ὀφείλει καὶ ὁ εἰδικὸς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιῶν κανονισμὸς· διότι ἄλλως καὶ ἡ δαπάνη καὶ τὸ δάνειον καταλογισθήσονται εἰς βάρος ὑμῶν. Ἐπὶ τούτοις δέον ἵνα καταβάλλητε τὴν προσήκουσαν ἐπιστάσιον καὶ ἐπιμέλειαν ὑπὲρ τῆς εὐπρεπείας τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν καὶ ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον διαρρυθμίσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὑμῶν καταστημάτων, ἐπιτηροῦντες αὐστηρῶς τοὺς τε ἐκκλησιαστικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν σχολῶν, ὅπως ἐκπληρῶσιν ἀκριβῶς καὶ εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντα αὐτῶν. Ὅσας δὲ σπουδαίαι λόγῳ ὑπαγορεύουσι τὴν παῦσιν εἴτε ἱερέως τινὸς εἴτε διδασκάλου, ὁφείλετε λαμβάνειν προηγουμένως τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀδειαν, καθὼς ἐν περιπτώσει παρεμβάσεως τῶν ἀνωτέρω ὁδηγῶν καὶ παραγγελιῶν ἔσσεσθε πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὑπόλογοι. Μετὰ πλείστης δὲ δυσαρκεσίας ἐπληροφόρηθημεν, ὅτι οἱ μουχτάριδες πᾶσιν σχεδὸν τῶν τῆς πρωτεύουσας ἐνοριῶν διαπράττουσιν ἀσυγγνώστους καταχρήσεις, λαμβάνοντες παρὰ τῶν μὴ εἰδόντων, λόγῳ δὴθεν δικαιωμάτων ταριακῶν τε καὶ ἐνοριακῶν, ὑπέρογκα χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν ἐκδόσιν ἰμνηματιῶν καὶ λοιπῶν διαφορῶν ἐνοριακῶν ἐγγράφων· ἐπιστάσαντες τοίνυν τὴν προσοχὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτρόπων ἐπὶ τῶν τοιούτων καταχρήσεων, προτρέπομεθα ὅπως ἐπαγρυπῆτε ἵνα μὴ λαμβάνωσι τοῦ λοιποῦ χώραν τοιαῦτα ἄτοπα, καθὼς, ἐν ἐναντία περιπτώσει, οἱ ἀποδειχθῆσόμενοι ἐνοχοὶ τιμωρηθήσονται αὐστηρῶς. Οὐ μὲν δ' ἀλλὰ δέον ἵνα καὶ ὁ ἐμπεισιστευμένος τὴν ἐκκλησιαστικὴν σφραγίδα ἢ ἀποδεδειγμένης τιμιότητος καὶ χαίρη τὴν ἐμπιστοσύνην πάντων τῶν ἐνοριῶν. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν.

αἰωσὴ, 95ρίου 28.

Ἐντέλλονται αὐστηρῶς, ἵνα ὅσοι τῶν ἱερέων καὶ τῶν διακόνων ἔρχονται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὴν βασιλεύουσαν, ἐμφανίζονται ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτῶν εἰς τὰ πατριαρχεῖα καὶ δηλώσιν τὸν σκοπὸν τῆς ἐλεύσεως καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς αὐτῶν. Ὁ ὀλιγωρήσας ἢ ἀσυμμορφωθῆ τῇ ἐκκλησιαστικῇ ταύτῃ ἐντολῇ γινωσκέτω ὅτι ὑποστήσεται τὴν προσήκουσαν ποινὴν παρὰ τῶν πατριαρχείων, λαθόντων ἀγρυπνῶν φροντίδα καὶ ἐπιτήρησιν.

1878, 105ρίου 5.

† Ο Μ. ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΒΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Τὸ οἰκουμ. πατριαρχεῖον εἶχε συστήσει ἄλλοτε δι' ἐγκυκλίων πᾶσι τοῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις σεβ. ἀρχιερεῦσιν, ἵνα διορίσωνται ἐν ταῦθα ἀντιπροσώπου αὐτῶν πρὸς ταχύτεραν διεξαγωγὴν τῶν ἐπαρχιακῶν αὐτῶν ἀποθέσεων, περὶ ὧν ἤθελον γράψαι εἰς τὴν Α. Θ. Π. διὰ τῆς ἀποτίσεως τῶν νενομισμένων δικαιωμάτων τοῦ ἐθνικοῦ ταμεῖου. Ἐπειδὴ τῶν αὐτῶν τούτου τῶς μὴ γενομένου, ἔνθεν μὲν ὁ δίσπων τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πατριαρχεῖου νόμος ρητῶς ὀρίζει ἵνα πλὴν τῶν τῆς ὑπηρεσίας μηδὲν ἕτερον ἐγγραφὸν λαμβάνηται· ὅπ' ὄψιν ἄνευ τῆς τῶν νομίμων τελῶν πληρωμῆς, ἔνθεν δὲ ἡ παρούσα τοῦ πατριαρχεῖου οἰκονομικὴ κατάστασις ἀπαιτεῖ τὴν ἀπαράβατον τοῦ νόμου τούτου τήρησιν, διὰ τοῦτο, κατ' ἐντολὴν τῆς Α. Θ. Π. καὶ τῆς ἱερᾶς συνόδου, γνωστοποιεῖται τοῖς τε σεβ. ἀρχιερεῦσι, τοῖς προκρίτοις τῶν ἐπαρχιῶν, πόλεων καὶ χωριῶν, τοῖς ἐπιτρόποις τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν καὶ σχολῶν καὶ πᾶσι τοῖς Χριστιανοῖς, ὅσοι ἤθελον ἀπευθύνει αἰτήσιν τινα εἰς τὰ πατριαρχεῖα, ἀφῆρῶσαν ὑποθέσεις ἰδιωτικῆς ἢ καὶ σχολειακῆς, ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐν γένει κοινοτικῆς, ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ αἰτήσις αὐτῶν καὶ ἐνεργηθῇ τι ἐπ' αὐτῆς ἄνευ τῆς τῶν δικαιωμάτων ἀποτίσεως.

Ἐν τοῖς πατριαρχείοις, δεκεμβρίου 5, 1878.

Ὁ γραμματεὺς τῆς ἱερᾶς συνόδου

ἱερὰδ· Γ. Ζ. ΔΩΡΙΖΑ.

Τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν ἡ ἱ. σύνοδος συνήλθεν ὑπὸ τῆν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. ἐν ἐκτάκτῳ συνεδριάσει λίαν πρωτὴ μέχρι μεσημβρίας· μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἐγένετο ἡ κοινὴ τῶν δύο σωματικῶν συνεδρίασις.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ ἐλύθη τὸ περὶ ὑπαλληλίας ζήτημα· Συγχωνεύονται εἰς ἓν τὸ γραφεῖον τῆς συνόδου, τὸ πατριαρχικὸν καὶ τὸ τοῦ πρωτοκόλλου, τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐκτελουμένης ὑπὸ 6 ὑπαλλήλων ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε 8 — Ἀπολύονται εἰς ὑπάλληλος τοῦ τουρκικοῦ γραφείου, εἰς τοῦ τῶν διαβητηρίων καὶ εἰς τοῦ συμβουλίου — Ἡ θέσις τοῦ πριμητηρίου συγχωνεύεται μετὰ τῆς τοῦ γραμματέως τῆς μ. πρωτοσυγκελλίας — Καταργεῖται ἡ θέσις τοῦ ἐνός τῶν διαγγελέων καὶ τοῦ γραμματοκομιστοῦ — Κλητῆρες μένουσιν 8 καὶ εὐταξίαι 4 — Κατηργήθη ἡ θέσις νομικοῦ συμβούλου τῶν πατριαρχείων, διορισθῆναι δὲ κατάλληλος διευθυντῆς τῶν συνηνωμένων γραφείων —

Οἱ μισθοὶ τῆς ὑπαλληλίας τοῦ λοιποῦ θέλουσι πληρῶνεσθαι κατὰ τὰ εἰσπραττόμενα νομίσματα, καὶ διορίσθη διμελής ἐπιτροπὴ (ἐκ τῶν κκ. Ζήση καὶ Σπυρίδου, μελῶν τοῦ συμβουλίου), ὅπως καθορίσῃ καὶ αὐτοὺς ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ, συντάξῃ δὲ καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν πατριαρχείων, ὅς καὶ καθυποβλήθησεται εἰς τὰ δύο σώματα — Χάριν φιλανθρωπίας δὲ ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ ὑπάλληλοι, ὧν κατηργήθησαν αἱ θέσεις, ἀποχωρήσωσι μετὰ τριμηνίαν, φροντίσαντες περὶ ἀποκαταστάσεως αὐτῶν.

Εὐχαρίστως δ' ἀναγγέλλομεν ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ διεύθυνσις τῶν ἠνωμένων ἤδη πατριαρχικῶν γραφείων ἀνετέθη τῷ τῆς ἱ. συνόδου γραμματεῖ κ. Γ. Δωριζᾷ.

Τὴν τρίτην ἑσπέρας ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἡ Α. Θ. Π. ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ κατὰ τὸν Γαλατῶν ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγ. Νικολάου, τὴν δὲ τετάρτην, ἑορτὴν τοῦ ἁγ. Νικολάου ἐν τῷ κατὰ τὸ Τσιβαλίον, μετὰ τῶν ΣΣ. μητροπολιτῶν Ἐφέσου, Κυζίκου, Νικομηδείας, Νεκαίας καὶ Δημητριάδος.

— Ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκ. πατριάρχης κατῶρθωσεν ὅπως τὰ πατριαρχεῖα συνομολογήσωσι δάνειον ἐκ 3000 τ. λιρῶν μετὰ τοῦ κ. Ζ. Στεφάνου κλπ. ἐπὶ χρεωλυσιῷ πληρωθησομένῳ κατὰ μῆνα καὶ τόκῳ 7 τοῖς 0/10 ἐν τῶν τοῦ πρωτοκόλλου προσόδων, αἵτινες τοῦ λοιποῦ θέλουσιν εἰσπράττεσθαι ἐν καθαρῷ νομίσματι, πρὸς 135 γρ. ὑπολογιζομένης τῆς λίρας καὶ πρὸς 25 γρ. τὸν μεδζιτιέν. Τὸ ἐν λόγῳ δάνειον ἐξοφληθήσεται ἐντὸς διετίας, ἡ δὲ ἀ δόσις γενήσεται τῇ 31 τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου. Προῦρίσται δὲ τὸ δάνειον πρὸς ἐξόφλησιν τῶν καθυστερουμένων μισθῶν τῆς τῶν πατριαρχείων ὑπαλληλίας, συντάξεων κλπ.

— Λυθέντος κατ' εὐχὴν τοῦ ἀμυρναϊκοῦ ζητήματος, ἀπεφασίσθη συνοδικῶς ἡ ἐκ Σμύρνης ἀνάκλησις τοῦ ἐπισκόπου Χριστοπόλεως, ἀποσταλήσεται δ' ἕτερος βοηθὸς τοῦ σ. ἁγ. Σμύρνης, κατ' ἐκλογὴν τῆς μ. Ἐκκλησίας.

— Τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγ. Ἀνδρέου, καθ' ἣν ἑορτάζει καὶ ὁ προσευτῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Ἄνδρ. Κουντουριώτης, ὁ μέγας πρωτοσύγκελλος ἐπεσκέψατο τὴν Α. ἐξ. καὶ συνεχάρη ἐπὶ τῇ ἑορτῇ ἑκ μέρους τοῦ οἰκ. πατριάρχου.

— Τὴν κυριακὴν ἡ Α. Θ. Π. ἐπεσκέψατο τὸν ἐκ Κρήτης νεωστὶ

ἀφικόμενον ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν Ἀλέξανδρον Καραθεοδωρῆ πασῶν ἐν τῇ κατὰ τὸ Μέγα Ρεῦμα οἰκίᾳ αὐτοῦ.

— Τὴν δευτέραν ἐπεσκέψατο τὴν Α.Θ.Π. ἐκ μέρους τοῦ σείχου. Λισάμη εἰς τῶν οἰκείων τῆς Α. ὕψ.

— Ἐνεκρίθη ἡ ἀποστολὴ τῶν πατριαρχικῶν γραμμάτων, ὧν τὰ μὲν ἀποσταλήσονται εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ κράτους ἐκκλησίας, πρὸς εἰσπραξίν παρ' ἐκάστης οἰκογενείας τοῦ τε δεκαγρόσου ἔρανου, καὶ τοῦ ἐκ μέρους τῶν ἐκκλησιαστικῶν ταμείων ὀριοθέντος καὶ ἀναλογίαν ποσοῦ, τὰ δὲ πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατελοῦντας ὁμογενεῖς, πρὸς εἰσπραξίν τῆς ἐξ 25 φράγκων συνδρομῆς ἐκάστης οἰκογενείας.

Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ὠμίλησεν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναφ βραχίαι μὲν, ἀλλὰ λίαν πρόσφορα ὁ μέγας ἀρχιδιάκονος κ. Γερμανός.

ΕΛΛΑΣ

Ὁ ἐν Κηφισίᾳ Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος, ἐκτιμῶν τὰς ἀρετὰς τοῦ ἄρι ἀπεθώσαντος διωπρεποῦς πολιτικοῦ ἀνδρός Σ. Σίμων, ἐπιτίμου μέλους τοῦ ῥηθέντος συλλόγου, ἀπέστειλε τὸ κατωτέρω ψήφισμα.

Ο ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

Ἀξιότιμε κύριε.

Τὸ συνέχον τὴν ἡμετέραν καρδίαν ἄλγος ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ ἀειδύμου πατρὸς ἡμῶν, ὄση πολιτείου ἡμῶν καὶ χρησιμώτατον, ἰσοψ καὶ τῷ ἡμετέρῳ ἔθρει προσφιλοῦς διὰ τὰ ἀχραιρῆ πατριωτικὰ αὐτοῦ ἀσθήματα καὶ τὰς μετὰ ἀνταπαρηγοίας πολέας ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκδουλεύσεις, δικαίως καὶ ὁ ἡμέτερος συμμερίζεται Σύλλογος, ὅτις μάστιγι πρὸς τοὺς ἀλλοίους εἴχε τὴν τιμὴν τὰ συγκραταλέγη αὐτῶν ἐν τοῖς ἐπιτίμοις αὐτοῦ μέλεσι. Διὸ καὶ κατὰ κοινήν καὶ ὁμόθυμον τῶν μελῶν ἡμῶν πάντων πρότιμον ἐνετάλημεν ἕνα διαβιβάσωμεν ἡμῶν τὴν ἐκφρασὴν τῆς βαθείας αὐτῶν λύπης, ἐπὶ τῷ ἐπαύρῳ τούτῳ δυσσυχίματι, ἧμα δὲ παρακαλέσωμεν ἡμῶν, ὡς τὰ εὐλερινῆ αὐτοῦ ταῦτα αἰσθήματα διαβιβάσῃτε καὶ τῇ λοιπῇ ἀξιοσεβέστῳ ἡμῶν οἰκογενείᾳ, πρὸς παραρηλαίαν τῆς ἀπώλειας, καίτοι πάσα ἐκφρασίς συμκαθείας φιλικῆ καὶ οὐδέ

ισχθεῖ, ἔστω κἀν ἰκανῆ ἢ διαβεβαίωσις ἔτι συμπαθοῦντα καὶ συμπάσχοντα ἔχει πάντα αὐτῆς γέλοιον καὶ οἰκτιρῶν.

Διατελοῦμεν δὲ ἐπὶ τούτοις μετὰ πλειστοῦς ἐπολήψεως.

Ἐν Κηφισίᾳ, τῆν 10 Ἰουλίου 1878.

Ὁ πρόεδρος Ο. ΓΑΛΕΜΟΣ.

Ὁ γεν. γραμματεὺς Π. ΠΑΠΑΡΡΟΥΣΗΣ.

Τῷ ἀξιότιμῳ κ. ΑΓΓΕΛῶ Ε. ΣΙΜῶ Εἰς Ἀθήνας.

Τὸ μεγαλοπρεπὲς ἄγαλμα, τὸ παριστῶν τὸν κυρτολιτῆρ Κανάρη καὶ ἐκτεθειμένον εἰς τὸ ἰταλικὸν τμήμα τῆς πύριστης ἐκτίσεως, ἠγορεύθη, κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα», ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν τῆς Ἰταλίας Σπας στηθῆ ἐν τῇ γενικῇ διενθύνσει τῶν ναυστάθμων ἐν Νεαπόλει.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀναχωρεῖ προσεχῶς εἰς τὸ ἐν Πεταλοῦς κτήμα αὐτοῦ, ἐνθα θέλει παραμένει ἄλλας μόνον ἡμέρας χάρις θήρας.

Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα», οἱ καθηγηταὶ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς καὶ ἐγγρασιαὶ καὶ τῆς πρωτευούσης, μετὰ λύπησ βέλοτοντες, ἔτι τὰ δημοικὰ ἡμῶν ἄσματα ὁσημέραι παραδίδονται εἰς λήθη, συντάξαν ἀπαρῶν παρ ἀκαλοῦντες τὰ ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἕως ἔσπουτος πρὸς τῆς σωτηρίας τοῦ πολιτείου τούτου θεσάου. Οἱ αὐτοὶ λόγοι, πρὸς ἄριστ πάσης δυσκολίας, εἴρον καὶ πρόσωπον κατὰλλήλων πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο τὸν κ. Μ. Λελλικόν, ὅστις, συλλέξας πολλὰ τοιαῦτα ἄσματα καὶ ἐκδοὺς ταῦτα, ἐπηρέθη οὐ μόνον κατὰ τῶν ἡμετέρων λόγων ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀλλογενῶν. Τὸ ὑπουργεῖον ἐξείμησε δεδόντως τὸ ἔργον, καὶ θέλει ζητήσει παρὰ τῆς βουλῆς τὴν ἀναγκαίαν πίστωσιν πρὸς πραγμάτωσιν αὐτοῦ.

Ὁ κ. Θεόδωρος Φῶν Ἑλδράνχ' προσήνεγκε τῷ ἐθνικῷ ρομισματικῷ μόνιστῳ νόμισματι τοῦ μεσολανός καὶ νεώτερον τὸν ἀριθμὸν 48 (ἀργυρῶ καὶ ἐκ χράματος 11 ἐν ὅς ἐκ τεκελλοῦ, γὰρ καὶ 87).

Ἡ δὲ κύριε Ἀχιλ. Κατακουζαίου προσήνεγκε τὰ ἀκόλουθα ἄλλα χρῆματα διὰ τῆς ἡμετέρας ἐθνικῆς συλλογῆς ρομισματικῆς, ἧτοι 1) ἀργυρῶν ρομισματικῶν, κοπῆν ἐν Φραγκούρτῃ εἰς ἀνάμνησιν τῆς εὐεργείας τοῦ αὐτοῦ. Ἰωσήφ Β' τῷ 1764. 2) ἕτερον κοπῆν ἐν Κιουκίτῃ εἰς ἀνάμνησιν σεβασμοῦ πρὸς τὸν αὐτοῦ. Φραγκούρτῃ Β' τῷ 1796. 3) νόμισμα ἀργυρῶν τοις κίον.

(Τηλέγραφος)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Η ἐν Νεαπόλει ἑλληνικὴ κοινότης, ἐπιθυμοῦσα ἔργων εὐγνωμοσύνης καὶ εὐκρινούς ἀφοσιώσεώς, κινήσασα πρὸς τὴν βασιλέα Οὐμβέρτον συγχαρητήριον προσφώνησιν ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ τῆς ἀποπειραθείσης δολοφονίας, τὴν προσφώνησιν δὲ ταύτην ἐπέθεσαν οἱ ἄριστες ἀξιότιμοι ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας κ. κ. Ι. Σταθόπουλος, ἐκπαιδευτικὸς καὶ Κ. Γεωργακόπουλος μετὰ τοῦ κ. Γερασίμου Τυπάλδου, τοῦ ἐπαξίως ὡς προξένου ἐκπροσωποῦντος τὴν Ἑλλάδα. Ἐτελέσθη δὲ καὶ δοξολογία ἐν τῷ αὐτῷ ἑλληνικῷ ναφ, μεγαλοπρεπέστατα ἐπὶ τούτῳ διασκευασθέντι καὶ κοσμηθέντι, καθ' ἣν ὁ ἑλλογιμώτατος ἀρχιεπίσκοπος Κ. Σιμάτος ἀπήγγειλε κατανυκτικὴν δέξιν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου.

Ὁ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν ὀνηγητὴς τῆς Θεολογίας κ. Ἰωάννης Μοσχάκης, μεταφράσας ἐκ τοῦ γερμανικοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν, ἐξέδωκεν ἐσχάτως βιβλίον «ΜΒΑΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΥΑΙΣΜΟΥ» ἐπιγραφόμενον.

Ἡ ἱερά συνόδος, ἐπιθυμοῦσα τὴν ὅσον ἐνεστὶν εὐρυτέραν διάδοσιν τῷ βιβλίῳ, συνέστησεν αὐτὸ δι' ἐγκυκλίου εἰς ἀπάσας τὰς κατὰ τὴν ἰσχυρὰν ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς, συντελοῦσα οὕτως εἰς ἐνίσχυσιν τῆς φιλοπονίας τοῦ εὐπαιδευτοῦ μεταφραστοῦ.

Αἱ ἐφημερίδες ἀναφέρουσιν ὅτι μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡμετέροις εἰς Βοσνίαν, ὅπως ὑποβάλλῃ τὴν ὑποταγὴν αὐτῆς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας ὑπάρχουσι καὶ οἱ μητροπολίται Βοσνίας Ἀνίμης καὶ Σβορνικίου Διονύσιος.

Χθὲς ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Π. ὁ πρωτοσύγκελλος τοῦ ἐνταῦθα πρυτάρχου τῶν ἀρμενοκαθολικῶν (ἀντιχασούνιστῶν).

Τὸ δημοσιευθὲν ὅτι δέθεν ὁ κ. Χαράσης ἀνεδέχθη ἵνα διδάξῃ τὸ μίσημα τῆς διπλογραφίας ἐν τῇ Μ. τοῦ Γ. σχολῇ εἶναι ὅλως ἀνυπόστατον.

Ἐκδίδεται καθ' ἑβδομάδα. Συνδρομὴ προπληρωτέα ἐντός μὲν τῆς πρωτευούσης εἰς σάββατον ἕξ· συμπληρωτέα δὲ καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ἐπὶ τῇ καὶ ἐπαρχίαις ἐπίσης ἐπὶ τῇ, ἐὰν στέλλονται διὰ τῶν τουρκικῶν ταχυδρομείων· ἐὰν δὲ διὰ τῶν αὐστριακῶν, φράγκα 20, καθὼς καὶ ἐντός τοῦ κράτους ἐπίσης· φράγκα 20. — Ἐπιβάλλεται πρὸς πᾶσαν ἐφημερίδα ἢ περιοδικόν. — Συνδρομαὶ ἐτήσιαι λογίζονται εἰ ἀπὸ τῆς 1 ἑκάστου μηνός. — Ἐκαστον φύλλον πωλεῖται τριῶν χαρτίνων γραμμῶν. — Ἡ μὴ καταχωρίσειον διὰ εἰδοποιήσεως κλπ. γρ. τρία τὸν στίχον.

ΤΙΠΟΙΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑΙΤΕΡΟΣ.

Ὁ ἰδιοκτήτης καὶ διευθυντής Β. Δ. ΚΑΛΛΙΦΩΝ.